EDIȚIA II

Anul I. — No. 48. | In Capitală numĕrul 5 banĭ. — In Districte 10 banĭ. | Duminecă 9 Octomvrie 8[illegible]3.

ADEVĔRUL

ZIAR COTIDIAN

Să te feresci, Române! de cuiŭ străin în casă.
V. ALEXANDRI.

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA
STRADA DOAMNEI No. 15 bis
d'asupra tipografiĭ Thiel & Weiss.

Director politic: ALEX. V. BELDIMANU.

ABONAMENTE ȘI ANUNCIURĬ
pe 1 an . . Lei 30
„ 6 lunĭ . „ 16
„ 3 „ . „ 10
Străinăt. Lei 50

INSERȚIE ȘI RECLAME
Linia . . . . Lei 2
ANUNCIURI PE PAG. IV.
Linia . . . . 60 b.

Serviciul telegrafic

al ziaruluĭ ADEVĔRUL

Roma, 19 Octomvrie. — *In urma uneĭ inundațiunĭ, 60 de case s'aŭ surpat la Castellamare; câte-va sute aŭ crăpat și amenință de a cădea. Din 20,000 locuitorĭ de pe coastă, maĭ multe miĭ sunt fără adăpost.*

Roma, 19 Octomvrie.— *Iluminarea Forumuluĭ erĭ seară a fost splendidă. O mulțime enormă a aclamat pe Majestățile Lor, carĭ, în Loggia, aŭ asistat la un Concert și la tragerea focurilor de artifițiĭ.*

Madrid, 19 Octomvrie. — *Guvernul spaniol a primit știrea că împĕratul Wilhelm va vizita Madridul și Lisabona. Dar data acesteĭ nouĭ călătoriĭ nu este încă determinată.*

Paris, 19 Octomvrie. — *Informațiunile primite din Cair, constată că situațiunea în Egipt devine defavorabilă Englezilor. — Se crede în general că guvernul englez, va redeschide în curând negocierile cu Poarta asupra ocupăriĭ Egiptuluĭ.* (Havas).

Bucurescĭ, 8 Octomvrie

Conservatoriĭ Ieșenĭ

In urma atitudineĭ smerite adoptată de conservatoriĭ oportuniștĭ față cu Palatul și cu guvernul Sĕŭ, era firesc ca să se ivească chiar din sînul partiduluĭ conservator unele spirite independente carĭ să protesteze contra înjosireĭ vechiuluĭ lor drapel.

Primul act prin care s'a manifestat această disidență mântuitoare pentru principiile conservatoare a fost scrisoarea publică prin care Vogoridi-Konaki respingea protecțiunea zapciilor junimiștĭ și guvernul personal al Regeluĭ.

Am apreciat atuncĭ acest act de demnitate politică precum merita și am zis că, „disidența conservatoare este menită a scăpa țara de cea maĭ mare primejdie care o amenință de la 1866 încoace: „guvernul personal în mâinele unuĭ agent al germanismuluĭ și ale unor pigmeĭ politicĭ.“

Dar cât de fericită și de onorabilă a fost inițiativa luată de Vogoridi-Konaki, totuș ea n'ar fi avut o însemnătate atât de mare dacă ar fi rĕmas un act izolat al unuĭ bărbat independent.

De aceia vedem cu o vie plăcere că s'a găsit un grup de adevĕrațĭ conservatorĭ carĭ împărtășesc ideile și programul fracțiuneĭ democratice, ortodoxe și românești a partiduluĭ lor față cu junimea oligarchică, atee și nemțită.

Manifestul pe care conservatoriĭ independențĭ din Iașĭ l'aŭ adresat alegĕtorilor, dovedește cu prisosință că Vogoridi-Konaki a fost premergĕtorul uneĭ ideĭ roditoare împrejurul căreia toate caracterele neatârnate nu vor întârzia a se grupa.

Textul acestuĭ manifest este îndestulător pentru a arĕta ceia-ce voesc subscriitoriĭ luĭ și grupul pe care eĭ îl reprezintă.

Iată cum se exprimă conservatoriĭ independențĭ:

Alegĕtorĭ Ieșenĭ,

Comitetul central din Bucureștĭ al partiduluĭ liberal-conservator a luat hotărârea ca partidul să se înfățișeze înaintea alegĕtorilor singur și în afară de or-ce alianță.

Regretând din adâncul inimeĭ ruptura opozițieĭ-unite, care singură era în stare să dea țĕreĭ un guvern al eĭ, din spirit de disciplină ne-am supus.

O parte însă din liberaliĭ-conservatorĭ din Iașĭ a găsit de cuviință a se uni cu guvernul. A mers așa departe, în cât s'a contopit cu totul alegând la clubul de la Trajan duoĭ vice-președințĭ junimiștĭ.

Contestăm înaintea d-v. dreptul de a vorbi în numele conservatismuluĭ Român unor oamenĭ ce în loc de a cere puterea de la țară, s'aŭ pus sub ocrotirea administrațieĭ junimiste.

Partidul liberal-conservator este dator maĭ mult de cât or-ce partid a fi un partid național, exclusiv național. Nu vețĭ da mâna cu un guvern pe care țara nu'l cunoaște și care nu este de cât o camarilă miluită și supusă la strein.

Partidul liberal-conservator va fi al țĕreĭ și cu țara, orĭ nu va fi.

Unirea cu grupul cosmopolit, ateŭ, și cu drept cuvênt impopular al junimeĭ este pentru noĭ o lovitură de moarte, căcĭ a încredința drapelul nostru în mâinele unor oamenĭ carĭ, smerițĭ în opoziție vor fi slugarnicĭ la putere, este a'l terfeli față cu opinia țĕreĭ.

Votațĭ pe cine vețĭ voi, orĭ liberal orĭ conservator, dar în numele celor maĭ sfinte interese ale neamuluĭ nostru, nu votațĭ pe oamenĭĭ de casă al Palatuluĭ.

Pentru comitetul executiv liberal-conservator:

(ss) Emanuil Vogoridi-Konaki, Eugeniŭ N. Ghica-Budeștĭ, A. I. Drăghicĭ.

Ce deosebire între acest limbagiŭ demn și mândru și între tertipurile politice prin care conservatoriĭ oportuniștĭ și neo-dinasticĭ voesc să acopere rușinoasa lor împerechiere cu junimiștiĭ.

Ast-fel trebue să vorbească niște adevĕrațĭ conservatorĭ, aceĭ carĭ nu sunt numaĭ boerĭ cu numele dar și cu sufletul, aceĭ carĭ cred că a fi conservator înseamnă a fi una cu poporul și a'țĭ apĕra Țara și Legea.

Da! *Partidul conservator va fi al Țĕreĭ și cu Țara, orĭ nu va fi.*

Iată lozinca unuĭ partid care își respectă tradițiunile și nu'șĭ precupețește principiile pentru a ajunge la putere.

Onoare vouĕ, conservatorĭ Ieșenĭ! Ațĭ ridicat vechiul drapel al conservatismuluĭ român din tina în care niște nemernicĭ voiaŭ să'l arunce în schimbul uneĭ fărămăturĭ de putere.

Orașul Iașĭ, poate fi mândru de fiĭ sĕĭ și va veni o zi în care Țara își va aduce aminte că din leagănul Unireĭ a purces lupta sfîntă contra Streinismuluĭ. **Dunăreanul.**

Protestul Brăilenilor

D-niĭ Fleva, Al. Djuvara și alțiĭ din Brăila aŭ telegrafiat președinteluĭ consiliuluĭ, tânguindu-se de ingerințe în alegerĭ din partea prefectuluĭ Suditu.

Acest prefect ar merge în persoană din alegĕtor în alegĕtor impunênd candidaturile administrative.

In urma acesteĭ tânguirĭ, președintele consiliuluĭ ar fi expediat o lungă telegramă prefectuluĭ.

Noĭ nu prea înțelegem plângerea d-luĭ Fleva și Djuvara, de și o înțelegem pe aceia a d-luĭ Movilă și a altora carĭ aŭ subsemnat acea telegramă-protest; căcĭ d. Alex. Djuvara e foarte de demult guvernamental-liberal-junimist-dinastic pentru ca să fie combătut, iar d. N. Fleva are ca adversar pe d. N. Blaremberg care de sigur va fi combătut de administrație și aceasta tocmaĭ pentru ca candidatura d-luĭ N. Fleva să reușească.

E cu putință însă ca d. N. Fleva, noul ginere al Palatuluĭ, să se teamă de vr'o tragere pe sfoară locală, independentă de guvernul central; în acest caz noĭ lăsăm lumea să judece purtarea d-luĭ Fleva.

Așa este, când vreĭ să aĭ o poziție echivocă în politică; unul te ia drept liberal altul te știe drept om al Palatuluĭ și în acest caz nu poțĭ fi nicĭ liberal și nicĭ conservator: *eștĭ colectivist roșu saŭ alb.*

Cum va fi opozițiunea

Se știe că dușmaniĭ ceĭ maĭ înverșunațĭ aĭ uneĭ religiunĭ sunt tot-d'a-una aceĭ carĭ aŭ părăsit'o pentru a intra în altă biserică.

Acest fenomen psihologic îl vedem reproducêndu-se și la confrațiĭ noștri de la *Epoca*.

Eĭ, carĭ odinioară nu găseaŭ cuvinte destul de energice pentru a ataca pe Rege, nu se mulțumesc astăzĭ de a se da ca apĕrătoriĭ Tronuluĭ, dar merg până a fi geloșĭ de dinasticismul altora. Ast-fel vedem că dinasticismul colectiviștilor le turbură liniștea. De pildă în numĕrul sĕŭ de erĭ *Epoca* nu găsește altă temă de cât de a pune întrebarea dacă viitoarea opozițiune liberală va fi saŭ nu anti-dinastică? Dacă am fi în locul colectiviștilor (D-zeŭ terească) am rĕspunde *Epoceĭ* zicêndu'ĭ:

„Inainte d'a întreba ce vom fi noĭ în viitor ațĭ face maĭ bine să vĕ aducețĭ aminte ce ațĭ fost d-v. acum un an și ce sunteți astăzĭ.“

Dar nu e treaba noastră d'a rĕspunde pentru alțiĭ și vom lăsa pe curtezaniĭ de erĭ și pe ceĭ de astăzĭ să se certe între eĭ zicêndu-șĭ unĭĭ altora ca în opereta luĭ Offenbach: *Comme les autres, Alvarez!*

Confrațiĭ de la *Epoca* să ne permită însă nouĕ carĭ suntem adversariĭ fățișĭ aĭ Dinastieĭ să le spunem pentru ce orĭ-care opozițiune trebue să devie anti-dinastică sub Domnia luĭ Carol I.

Vom începe prin a aminti neo-dinasticilor de la *Epoca* câte-va fapte pe carĭ credem că d-lor nu le vor putea nega.

Este adevĕrat saŭ nu că până la 1884 partidul conservator a rĕmas dinastic în opozițiune, și că, în urma revizuireĭ Constituțiuneĭ și a cestiuneĭ Apanagiilor, el a adoptat o atitudine ostilă Regeluĭ?

Este adevĕrat saŭ nu, că de la 1885 încoace presa conservatoare și maĭ ales *Epoca* a atacat cu violență pe Regele Carol, zicênd chiar: „*suntem monarchicĭ*, dar nu *Carliștĭ*“ ceea-ce vrea să zică cu alte cuvinte: „voim să rĕsturnăm pe Regele Carol, dacă nu ne va aduce la putere și să'l înlocuim prin un altul?“

Așa dar opozițiunea conservatoare a fost fără voia eĭ silită a deveni anti-dinastică precum fusese și opozițiunea liberală la 1875-1876 când conservatoriĭ eraŭ la putere.

Și știțĭ pentru ce?

Pentru că sub regimul personal al Suveranuluĭ, or-ce opozițiune trebue să ajungă a fi anti-dinastică.

Pentru că Regele, fiind pe rând șeful tainic al partidelor carĭ ocupă puterea, adversariĭ guvernuluĭ devin firește și adversariĭ Regeluĭ.

Aceasta fiind o dată constatat, nu ne rĕmâne de cât a zice confraților noștri: Dinasticismul Vostru este încă prea proaspăt pentru ca să vĕ însușițĭ dreptul de a scruta simțimêntele dinastice ale adversarilor voștri când vor fi în opozițiune.

Singurul rĕspuns ce vi se cade, și pe care colectiviștiĭ nu vi'l pot încă da, vi'l dăm noĭ:

Da! opozițiunea viitoruluĭ guvern, va fi antidinastică din aceiașĭ cauză, pentru care ațĭ fost și voĭ anti-dinasticĭ până alaltă-erĭ. **Styx.**

DE PESTE MUNTI

Toată atenţiunea Românilor de sub sceptrul Sf. Stefan este acuma aţintită asupra miceĭ autorităţĭ ce le a maĭ rĕmas şi unde eĭ se maĭ pot întâlni spre a vorbi despre unele din păsurile lor, din fericire foarte importante şi anume despre *biserică* şi *şcoală*.

Am anunţat la timp deschiderea Congresuluĭ bisericesc naţional român şi acuma constatăm cu plăcere că una din gazetele cele maĭ importante din Transilvania şi anume *Gazeta Transilvanieĭ* se ocupă în chip foarte serios de acel congres.

In două articole apărute până acum asupra congresuluĭ ş'a chemăreĭ luĭ se poate vedea clar că confraţiĭ noştriĭ îşĭ daŭ bine seama că acest congres, această supremă autoritate bisericească îşĭ are o importanţă capitală în mişcarea noastră naţională, şi de aceea îşĭ cer ceea ce pot cere de la el.

Gazeta Transilvanieĭ constată cu regret că în ce priveşte *religiositatea*, columna principală pe care este ridicată biserica, nu s'a întărit în ceĭ 20 de anĭ din urmă; că din contra, s'aŭ ivit unele secte printre Româniĭ din Temişioara, că oameniĭ nu prea merg la biserică şi că acestea sunt un efect al puţineĭ autorităţĭ de care se bucură feţele bisericeştĭ în popor.

Religiositatea poporuluĭ odată sdruncinată, observă cu drept cuvênt numitul ziar, urmează ca şi *moralitatea* să fie în decădere. El documentează aceasta prin numĕrul crescênd al concubinajielor, al despărţeniilor, al delictelor şi crimelor.

In ce priveşte instrucţia publică naţională, încredinţată inspecţiuneĭ şi conducereĭ organelor confesionalĭ, ziarul se întreabă încă despre progresul ce l'a făcut.

Toate întrebările adresate congresuluĭ bisericesc îşĭ aŭ o importanţă capitală, căcĭ ceea-ce e pentru Românĭ de peste munţĭ este *biserica* şi prin ea şcoala naţională. Acestea maĭ amintesc Românilor l gătura ce aŭ cu noĭ; în biserică şi în şcoală e ascuns viitorul tuturor Românilor. ele conţin paladiul naţionalităţiĭ şi precum ceĭ vechĭ ţineaŭ cu sfinţenie ascuns acest paladiŭ cu care eĭ credeaŭ legată existenţa lor, aşa şi Româniĭ trebue să păstreze cu sfinţenie biserica strămoşească care le-a salvat naţionalitatea şi care le o va mări şi de acuma înainte.

In şedinţa de 5/17 Octomvrie a congresuluĭ bisericesc naţional, Mangra a adus un proiect relativ la interpretarea paragrafelor 32 şi 57 a statutuluĭ de organizare. Rădulescu şi-a citit referatul asupra raportuluĭ general al consistoriuluĭ mitropolitan, care se primeşte, iar în ceea-ce priveşte existenţa comisiuneĭ pentru separaţiunea comunelor sêrbeştĭ şi româneştĭ, se constitue o comisiune specială.

Cu privire la scutirea preoţilor de angaralele publice, congresul invită consistoriul metropolitan, de a face demersurile necesare la autoritatea legislativă.

Nemes referă că în corespondenţa cu autorităţile publice, trebue să se dea şi numele ungureştĭ.

Cel din urmă obiect l'a format propunerea luĭ Partenie Cozma, relativă la drepturile protopopilor. Proectul a fost luat în consideraţiune.

Sub patronagiul Regineĭ

Primim din partea d neĭ Adela Russu, soţia căpitanuluĭ Ioachim Russu, mort din cauza rănilor primite în rĕsboiul din 1877—1878, următoarele acte care ne arată cele ce se petrec în *Azilul Elena Doamna* sub patronagiul Maj. Sale Regina.

Târgul-Neamţu, 4 Octomvrie 1888.

Domnule Redactor al ziaruluĭ „Adevĕrul!“

Sunt o femeie vĕduvă, bărbatul meŭ căpitanul Ioachim Russu, a murit din cauza rănilor dobândite pe câmpiile Bulgarieĭ în aniĭ 1877—1878. Sunt fără protector, mea rĕmas nouă copiĭ minorĭ după urmile barbatuluĭ meŭ, din care unul este surdomut. Fac apel la d-voastră să publicaţĭ avisul No. 12.721, ce mea trimes d-nul ministru al instrucţiuneĭ publice şi al cultelor pe care îl reproduc maĭ la vale, precum şi rĕspunsul meŭ.

Bine-voiţĭ vĕ rog a primi asigurarea stimeĭ ce vĕ conserv.

Adela Russu,
soţia defunctuluĭ căpitan Ioachim Russu.

Copie după avisul No. 12.721 din 30 Septemvrie 1888, către Adela Russu din Târgu-Neamţu.

Doamnă,

Direcţiunea Aziluluĭ Elena Doamna, comunicându-vĕ prin raportul sĕŭ No. 211, că deşi v'a comunicat ca să luaţĭ a casă pe fiica d-v., care este eliminată din acel Institut, totuşĭ d-v. n'aţĭ luat până în present nicĭ o mĕsură în această privinţă, sub-semnatul vĕ invită ca până la 15 Octomvrie să luaţĭ cuvenitele mĕsurĭ, cunoscênd că în caz contrar, copila va fi trimisă acasă prin prefectura locală.

p. Ministru, *Melic*. Capul diviziеĭ, *Lascar*.

Copie după rĕspunsul trimes d-luĭ Ministru al instrucţiuneĭ publice şi cultelor la 4 Octomvrie 1888, la avizul de maĭ sus.

Domnule ministru!

Am primit încunoştiinţarea No. 12.721 din 30 Septemvrie a. c. Mĕ aşteptam să primesc de la dreptatea domnieĭ voastre un rĕspuns în favoarea copileĭ mele Russu Maria, al căruĭ părinte şi-a sacrificat viaţa în 1877—1878, şi după ale căruĭ urme a rĕmas nouă copiĭ, din care unul surdomut, după cum v'am supus la cunoştiinţa domnieĭ voastre şi prin petiţiunea ce v'am adresat-o la 7 Septemvrie 1888

Fiica mea Maria Russu, până în anul trecut 1887, când, după o mulţime de cheltuelĭ, formalităţĭ şi chinurĭ, abea s'a putut primi în Azil; până atuncĭ zic, a trecut cu succes cele patru clase primare în acest oraş, şi una secundară în externatul din Iaşi, după cum probează biletele de promovare care se află în cancelaria direcţieĭ Aziluluĭ Elena Doamna trimisă prin ministerul ce domnia voastră administraţĭ. In baza acestor acte, copila a fost trecută în a II-a clasă normală în acest institut.

Este oare cu putinţă, domnule ministru! ca, în cursul unuĭ an de când acéstă copilă se găseşte în Azil, să se fi idiotizat în un mod în cât să nu se maĭ poată face nimic bun din ea? Să presupun pentru un moment, că, fiica mea a rĕmas repetentă la câte-va obiecte, după cum afirmă d-na directoară, dar numaĭ pentru acest motiv e bine oare să se sfărîme cariera uneĭ biete copile? Maĭ mult de cât atâta; să fie espusă a fi trimisă acasă prin prefectura locală ca arestată Este evident, că prefectura are s'o trimeaţă cu adresă din partea comandantuluĭ escadronuluĭ de călăraşĭ din Piatra, ca, cu escortă să o trimeaţă poliţieĭ Târguluĭ-Neamţu, spre a mi-o încredinţa.

Când a'ţĭ luat deciziunea de a'mĭ trimete copila prin prefectura locală, v'aţĭ gândit oare, domnule ministru! la nenorocirile ce s'ar putea întîmpla aceşteĭ nevinovate copile, fiind în etate numaĭ de 13 anĭ? Frumoasă moralitate, frumoasă recompensă se dă copilelor aĭ căror părinţĭ s'aŭ sacrificat viaţa pe câmpul de bătălie, frumos exemplu se dă oştireĭ noastre.

Aviz ostaşilor bĕtrânĭ, care aveţĭ copiĭ, şi care v'aţĭ expus în aniĭ 1877—1878, pieptulrile voastre a fi ciuruite de gloanţele inamiculuĭ Aviz ostaşilor tinerĭ, care vĕ pregătiţĭ pentru viitor a vĕ sacrifica viaţa pentru patrie; aşteptaţĭ-vĕ la recompensa care o primeşte fiica căpitanuluĭ Ioachim Russu, mort din cauza rănilor primite pe câmpul de bătălie.

Pe o parte vĕ încunoştiinţez domnule ministru că în ziua de 30 Septemvrie a. c., înainte de a primi avizul d-v., am amanetat lucrurĭ din casă, şi am trimes la un prietin din Bucureştĭ haine pentru copilă şi banĭ pentru drum spre a mi-o trimete cu trenul la Başcanĭ unde o voiŭ primi eŭ; iar pe de altă am dat publicităţiĭ, atât anunciul d-v. cu No. 12.721 citat maĭ sus, precum şi o copie după acest rĕspuns: pentru ca să cunoască întreaga ţară cum sunt tratate copilele ale căror părinţĭ şi-aŭ sacrificat viaţa pentru această ţară.

Bine-voiţĭ vĕ rog domnule ministru, a primi asigurarea prea distinseĭ mele consideraţiĭ.

Adela Russu,
soţia defunctuluĭ căpitan Ioachim Russu.

De pretutindenea

Francia

Atitudinea bulangiştilor faţa cu proiectul luĭ Floquet, asupra revizuireĭ constituţieĭ a produs o mare nemulţumire între radicalĭ. Generalul însuşĭ a votat pentru; iar amiciĭ luĭ aŭ votat contra revizuireĭ.

Ziarul „Lanterne“, care a contribuit la început foarte mult la popularitatea de care se bucură bulangismul, declară acuma că de vreme ce fruntaşĭ, bulangismuluĭ aŭ votat cu dreapta, aceştia numaĭ aŭ dreptul de a se numi republicanĭ.

Ziarele radicale declară, că ceĭ învinşĭ sunt centrul stâng, de această părere sunt şi oportuniştiĭ. Se colportează mult un cuvânt pronunţat de senatorul Hébrard, directorul ziaruluĭ „Temps“.

Le centre gauche, ar fi zis el, *est comme le nombril; c'est un jouit, c'est un emplacement, mais ce n'est plus un organe*. (Centrul stâng este ca buricul; el este un punct, e un loc, dar numaĭ este un organ).

* * *

Ziarul „Times“ comunică un incident franco-german în Africa. Iată'l:

Sâmbătă echipagiul vasuluĭ „Dhon“ cu pavilonul francez a opus, se zice, resistenţă armată agenţilor companieĭ germane din ostul Africeĭ, carĭ vroiaŭ să viziteze un alt bastiment la Dar-es-Saloan şi a verifica hârtiile pe vas.

Un detaşament al echipagiuluĭ vasuluĭ „Moeve“, ar fi venit pe corabie şi ar fi descoperit un oare-care numĕr de indigenĭ, carĭ se presupun a fi sclavĭ.

Germaniĭ ar fi oprit vasul, şi consulul-general al Germanieĭ s'ar fi dus să facă anchetă.

Bulgaria

Reprezentanţiĭ diplomaticĭ aĭ Austro-Ungarieĭ, Italieĭ, Serbieĭ, Grecieĭ şi Românieĭ aŭ făcut vizite la Palat înscriind numele lor în cartea pentru ducesa Clementina.

Ucazul pentru convocarea Sobranieĭ a fost iscălit; deputaţiĭ aŭ fost chemaţĭ telegrafic pe ziua de 27 Octomvrie.

FOIŢA ZIARULUĬ „ADEVĔRUL"

CĂSĂTORIA OCNAŞULUI

DE

ALEXIS BOUVIER

9 PROLOG

Capitolul III

Micul hotel al Linotteĭ

Intr'un repaos când jocul fusese suspendat, Augustin întrebă pe Linotte:

— De ce englezul tĕŭ nu joacă şi el?

— El e prea galant şi mĕ pune pe mine să joc pentru el; dacă pierz, el plăteşte... Dar când câştig împărţim între noĭ. — Augustin înţelese, atuncĭ bine ce era protectorul Linotteĭ. Jocul se reîncepu. Către treĭ ceasurĭ de dimineaţă, Augustin care trebuia să lucreze a doua zi, şi prin urmare trebuia să se scoale de dimineaţă, se retrase. El eşise şi privea bine otelul pentru a'l cunoaşte dacă ar fi avut vre-odată nevoe de vechea amantă a prietenuluĭ sĕŭ. De odată el vĕzu vre-o zece indivizĭ că se arĕtară la poarta otelului şi intrară repede înăuntru, lăsând vre-o patru sergenţĭ de oraş să păzească pe la porţĭ. Mirat, plin de curiozitate, el aşteptă. In otel se juca mereŭ.

Linotte strigă veselă:

— Daŭ mâna, mi-e destul...

Şi ea 'şĭ băgă degetele sale subţirĭ în grămada de aur pe care o avea înaintea sa...

Linotte, era beată de plăcerea pe care o simţea băgându-şĭ mâinile în această grămadă de sorĭ tarĭ şi cu sunetul plăcut...

De odată uşa se deschise cu sgomot; un comisar încins cu eşarpa luĭ se arĕtă şi zise:

— Nimenĭ să nu se mişte!

Şi ceĭ zece agenţĭ se repeziră în salon.

Numaĭ de cât, şi ca prin farmec, luminările se stinseră. — Se auzi uşele şi ferestrele deschizându-se şi închizându-se în întunerec. Linotte ţipa; subt mâinile sale încleştate pe aurul sĕŭ, se strecurase o altă mână... şi 'ĭ fura grămada eĭ de sorĭ.. şi pentru că dînsa se lupta, o dete la o parte, o trînti şi aurul dispăru

Se auzea înjurăturĭ, blesteme, o zăpăceală de nedescris, care ţinu vre-o zece minute, în acest timp agenţiĭ apărură pe toate uşele şi ferestrele pe care jucătoriĭ voiaŭ să le deschiză. — Toţĭ aveaŭ câte o lanternă în mână.

Femeĭ şi bărbaţĭ toţĭ se retraseră într'un colţ, căutând să fie în umbră.

Comisarul constată că masa era goală; luaseră tot; el ocupă locul unde şedea Linotte şi zise:

Sunt agenţĭ la toate uşele, la tóte ferestrele, pe scărĭ, în curte, şi pe stradă. Nu încercaţĭ să fugiţĭ şi maĭ bine rĕspundeţĭ drept la întrebările mele.

Doĭ agenţĭ se aşezară lângă el şi luară din pălăriele lor aceea ce la teatru se numeşte:

Tot ce trebuie pentru scris.

Comisarul întrebă:

— Unde este Hippolyte Loremont?

— Lord Eymond... ziseră jucătoriĭ cântând.

Lord Eymond nu maĭ era acolo.

— A fugit, canalia! esclamă Linotte; el mi-a furat aurul meŭ!...

După un repede interogatoriŭ, patru femeĭ numaĭ, care nu putură justifica mijloacele lor de vieţuire fură arestate.

Linotte era şi ea din numĕrul acela.

Aceştia eraŭ obicĭnuiţiĭ aceşteĭ urîcioase tripourĭ, de care nu ne vom scăpa, de cât în ziua când permisiunea de a se juca ne va da stabilimente de joc ca Bade unde se joacă... pentru a juca.

Finele prologuluĭ.

PARTEA ÎNTAIA

Piraţiĭ Seneĭ

Capitolul I

Un apus de soare

Ferestrele castelului de Bécon eraŭ inundate de roşea resfrîngere a razelor soareluĭ care apunea. Totul era liniştit; apa, pădurele şi câmpiile eraŭ adormite. Vechiul castel îşĭ înălţa greaua şi urîta înfăţişare în orizontul grĭ.

Era opt ceasurĭ de seară. După arzătorul soare din Iunie, venea aerul cald al nopţeĭ.

Foile arborilor insuleĭ Graude-Jatte eraŭ nemişcate; vîrfurile ierburilor staŭ drepte, nicĭ o adiere în aer, nicĭ un sgomot pe insulă. — Umbra bătrînilor frasinĭ se întindea pe Sena; în această umbră şi în acest soare roşu, apa curgea strălucitoare şi întunecată ca oţelul înegrit. Departe cât puteaĭ să vezĭ cu ochiul: la Suresne — la orizout — apa resfrîngea soarele şi se amesteca cu cerul roşatec. Pe apă, pe malurĭ, nimic nu vieţuia, orĭ-cine s'ar fi preumblat pe insulă în acea zi, la acel ceas, fără voia luĭ ar fi fost cuprins de tristeţe, atât era de nemişcat, mut şi deşert totul. Nicĭ o pereche de amurezaţĭ — aceştĭ vechĭ gură-cască aĭ insulelor — nu era p'acolo, înlănţuiţĭ de braţe, cu pĕrul amestecat unul cu al altuia, pentru a sorbi iubirea, mirosul acru al apeĭ şi greul parfum al pădureĭ şi al lucerneĭ de curînd tăiată. Natura era splendidă cu aceste contraste de luminĭ şi de umbră... şi acest colţ posomorît!

Opt ore şi jumĕtate sună, când o fluerătură ascuţită resună de treĭ orĭ. Indată un cap apăru în ierburile care acoperea malurile barriereĭ. Ochiĭ cercetară tufişurile; totul era deşert, un corp sărĭ

(Va urma.)

Africa Orientală

Compania germană a Africeĭ Orientale a primit ştirea despre un noŭ desastru ce i s'a întâmplat.

Staţiunea Madimola, cel maĭ vechiŭ din stabilimentele sale pe fluviul Kingani, a fost ataçat şi prefăcut în cenuşă de către indigenĭ.

Impiegaţiĭ companieĭ aŭ putut să scape la Daresalarm.

Informaţiunĭ

Un fapt care confirmă cele spuse de noĭ erĭ, că nemulţumirea a crescut şi maĭ mult în judeţul Prahova, de când a venit prefect d. Garoflid, este şi acela care nĭ se comunică că noul sub-prefect al plăşiĭ Cricov d. Cărbunescu, voind a face ingerinţe în comuna sa, a fost bătut şi gonit de locuitorĭ.

*
* *

In urma unuĭ protest sosit din Brăila, contra ingerinţelor ce face administraţia din localitate, ministrul de interne a expediat erĭ o lungă telegramă prefectuluĭ din localitate.

*
* *

Din Têrgovişte nĭ se comunică, că din toate candidaturile guvernamentale aŭ şansa de a reuşi numaĭ acelea a generaluluĭ Florescu şi C. Receanu.

Cele-l'alte sunt foarte viŭ combătute.

*
* *

Se crede că căderea ministruluĭ de justiţie la Călăraşĭ este sigură.

*
* *

Prefectul poliţieĭ capitaleĭ, în urma cerereĭ ce i s'a făcut de către inspectorĭ a cerut aprobarea ministruluĭ de interne pentru înlocuirea a nouĕ comisarĭ de clasa I', rĕmaşĭ încă de la guvernul trecut.

*
* *

Ni se spune că liberaliĭ din Piteştĭ, pun candidatura d-luĭ Dimitrie Brătianu la colegiul I de deputaţĭ, în contra candidatuluĭ conservator care este d. Al. Vericeanu.

*
* *

Ministerul industrieĭ a luat mĕsura foarte nemerită de a trimete în atelierele din strĕinătate 12 tinerĭ absolvenţĭ aĭ şcoalelor de meseriĭ din Bucureştĭ şi Iaşĭ spre a se perfecţiona în specialitatea lor.

Aceştĭ tinerĭ vor fi trimişĭ în marile ateliere ale fabricelor de construcţiĭ de maşinĭ din Chemnitz (Saxonia), Zurich, Buckau.

Pe lângă spesele de transport li se acordă de minister câte 300 leĭ pe an. Eĭ sunt retribuiţĭ de fabricanţĭ câte 4 - 5 leĭ pe zi, după aptitudinele lor.

Pentru tineriĭ din secţiunea lemnărieĭ s'a cerut ministeruluĭ nostru la Paris să intervie ca să fie primiţĭ absolvenţiĭ şcoalelor noastre de meseriĭ, în atelierile de ebenisterie din fouburg Saint-Antoine, renumite petru confecţionarea mobilelor fine.

*
* *

Duminică 9 Octomvrie, în sala Orfeŭ, va da o reprezentaţie extra-ordinară trupa d-luĭ Kamakitch, cu concursul noueĭ trupe Japoneze, în beneficiul d-neĭ Ana Kamakitch.

Programul foarte variat

Reprezentaţia promite mult.

*
* *

O comisiune compusă din dd. inspectorĭ domenialĭ Lehliu şi Cesian a fost însărcinată de Ministrul agricultureĭ ca de urgenţă să studieze cestiunea înfiinţăreĭ uneĭ şcolĭ practice de agricultură şi a unuĭ mic atelier de industrie pe moşia Armăseştĭ din judeţul Ialomiţa, din fondul dăruit de decedatul Iordache Zossima.

S'a cerut presentarea raportuluĭ în scurt timp, ministerul dorind a înfiinţa cât maĭ curând şcoala de la Armăseştĭ.

*
* *

De la 1 Aprilie 1889 fabrica de iarbă de puşcă a statuluĭ de la Lăculeţe, va fi mărită şi reorganizată

Un colonel de artilerie va fi numit director.

Expoziţiunea Universală din Paris

Comitetul Naţional Român

Comitetul din Câmpu-Lung a adresat următorul apel către producătoriĭ din judeţul Muscel. Să sperăm că acest exemplu cât şi acela dat de districtele Romanaţĭ, Vasluĭ şi Tutova, vor fi urmate şi de cele-l'alte districte.

Câmpu-Lung, 12 Septemvrie 1888.

Domnul meŭ,

Printre naţiunile carĭ vor participa la marea Exposiţiune Universală din Paris, din anul 1889, va fi şi România.

Maĭ mulţĭ bărbaţĭ cu dor de ţară, împreună cu prinţul Gheorghe Bibescu, aŭ căutat să facă ca şi ţara lor să se presinte la acest concurs internaţional, la această luptă pacifică dintre naţiĭ, într'un mod demn de numele şi trecutul eĭ.

In acest scop eĭ, constiuindu-se în comitet naţional şi delegând pe principele Gh. Bibescu ca comisar general pe lângă guvernul Republiceĭ Franceze, aŭ putut obţine de la acesta un spaţiŭ de teren în incinta Expoziţiuneĭ, îndestulător pentru ca productele ţĕreĭ noastre să fie vizitate şi apreciate cum merită de lumea întreagă.

Toate sforţările generoase ale acestor bărbaţĭ, toate silinţele lor patriotice ar fi zadarnice, dacă concursul bine-voitor al producĕtorilor Românĭ — industriaşĭ şi agricultorĭ — ar lipsi.

Domnia-voastră ca producător, suntem sigurĭ, că asociindu-vĕ la sentimentele de care aŭ fost animaţĭ iniţiatoriĭ acesteĭ întreprinderĭ, veţĭ face ca şi România, prin espunerea produselor D-v., să apară în ochiĭ lumiĭ civilisate, nu ca cea din urmă dintre naţiunile care se luptă pentru esistenţa şi propăşirea omenireĭ.

Aicĭ, în judeţul nostru, s'a format un comitet de iniţiativă sub preşedenţia subsemnatuluĭ, compus din domniĭ: M. Rucăreanu, fost deputat; Ioan D. Negulicĭ, mare proprietar, fost deputat; Eraclid Langada, advocat; Dim. Cătuneanu, pensionar; I. A. Ghica, fost deputat; Grig. Andreescu, advocat; C. Em. Marinescu, advocat; Mateĭ M. Drăghiceanu, inginer de mine; Victor Socec, directorul fabriceĭ de hârtie; Florian Niculescu, comerciant, consilier comunal; Em. P. Constandinescu, direct. ziaruluĭ „Vocea Musceluluĭ"; Ghiţă Davidescu, proprietar, consilier judeţian; Matache Stanciu, proprietar.

Care punêndu-se în corespondenţă cu D-voastră, şi cu producătoriĭ din judeţ, vĕ roagă, ca în cazul când veţĭ bine-voi a participa, să ne anunţaţĭ, şi aceasta în termen de o lună, arĕtând ce doriţĭ a espune; iar obiectele le veţĭ espedia la Câmpu-Lung, până la 25 Decemvrie anul acesta, pentru predare şi luare de recipise.

Bine-voiţĭ, vĕ rog, domnul meŭ, a primi încredinţarea distinseĭ mele consideraţiunĭ.

Preşedinţele comitetuluĭ: **I. Pârâianu.**

Ultime informaţiunĭ

Primim de la d. C. Esarcu următoarea scrisoare cu rugămintea d'a o publica, lucru ce 'l facem bucuros pentru fundatorul Ateneuluĭ.

Domnule Director,

Maĭ mulţĭ alegĕtorĭ din colegiul I şi II din capitală mĕ întreabă dacă îmĭ pun candidatura în vr'unul din aceste colegie, căcĭ bine-voesc a adăoga — ar voi să voteze pentru mine, spre a'mĭ esprima recunoştinţa pentru monumentul Ateneuluĭ, cu care am înzestrat capitala şi Instituţiunea ce se cristalisează într'însa.

Aş fi fost poate fericit, domnule Director, să ocup un loc în Cameră, dar, vĕzênd lucrurile maĭ de aproape, m'am convins că 'mĭ este rezervată o fericire mult maĭ mare, aceia de a putea zice — ca acel Athenian din frumoasa epocă a Republiceĭ Atheneĭ — că toţĭ aceia care se vor alege în Parlamentul ţĕriĭ mele sunt maĭ demnĭ, maĭ instruiţĭ, aŭ o mare capacitate şi aŭ adus saŭ sunt în stare a aduce maĭ marĭ serviciĭ ţĕreĭ de cât mine.

Nu pot să am în patriotismul meŭ, o maĭ mare ambiţiune de cât aceasta.

Primiţĭ, vĕ rog, domnule Director, încredinţarea distinseĭ mele consideraţiunĭ. C. Esarcu.

*
* *

In pivniţa caseĭ cu No. 89 din strada Isvoruluĭ, s'a găsit cadavrul luĭ Paul Rotca, care s'a sinucis cu un revolver erĭ la ora 3 p. m.

*
* *

Se depeşează din Bucureştĭ ziarelor din Viena şi Pesta că pentru cele 300 scaune de reprezentanţĭ aĭ poporuluĭ suut deja 2700 de candidaţĭ.

*
* *

După cum ni se spune, procesul ofiţerilor de artilerie din Piteştĭ va veni înaintea consiliuluĭ de resboiŭ chiar în cursul luneĭ aceştia.

*
* *

Ne maĭ primindu-se ofiţerĭ streinĭ în scolile militare franceze, ceĭ douĭ sublocotenenţĭ eşiţĭ, primiĭ la clasificaţie anul acesta în şcoala specială de artilerie şi geniu, vor fi trimişĭ să urmeze cursurile şcoaleĭ de stat-major din Turin.

*
* *

Comitetul conservator va decide mâine candidaţiĭ pentru colegiile din capitală, afară de cel I de deputaţĭ, pentru care candidaţiĭ sunt stabiliţĭ Eĭ vor fi proclamaţĭ şi probabil aclamaţĭ în întrunirea publică de mâine seară.

*
* *

S'a luat dispoziţie a se prevede în bugetul viitor suma necesară pentru înfiinţarea în ţară a uneĭ fabricĭ de beţe pentru chibriturĭ.

*
* *

Ni se afirmă că d. Take Giani, fost ministru liberal şi apoĭ fost ministru colectivist, s'a retras cu desăvêrşire din colectivitate şi 'şĭ va pune candidatura ca liberal independent în Dâmboviţa.

Avis acelora carĭ cred că colectiviştiĭ sunt liberalĭ.

*
* *

Se va crea zilele aceste de către ministrul de externe, alte treĭ consulate onorifice în diferite oraşe.

*
* *

Astăzĭ d. Maiorescu trebuia să 'şĭ înceapă cursul de „istoria contimporană a literatureĭ franceze" la facultatea de litere. Dar d-sa ţine cursurĭ electorale acum.

*
* *

Sfîntul Sinod, care era să se întrunească la 1 Octomvrie, va fi din noŭ convocat la 25 a luneĭ curente.

*
* *

Curtea cu juraţĭ judecă azĭ procesul luĭ Ioan Florea Secăţeanu, acuzat că a omorît prin ştrangulare pe găzarul Constantin Buleanu în noaptea de 30 Octomvrie 1887.

*
* *

La ministerul lucrărilor publice se lucrează devizurile pentru înfiinţarea maĭ multor spitale rurale.

*
* *

Căpitanul Stănciulescu, va fi apĕrat înaintea consiliuluĭ de rezbel, în afară de d. căpitan în retragere d. Manolescu, de somităţile colectiviste, Evghenie Stătescu, C. Stoicescu şi Vasile Lascar.

Aşa ni se afirmă.

*
* *

Candidaţiĭ guvernamentalĭ la colegiul al 2-lea de deputaţĭ din capitală s'aŭ hotărât.

Aceştia sunt d-niĭ Gr. Triandafil, Al. Ionescu, doctoru Severeanu, D. Economu, I. P. Balonolu, C. C. Arion, T. Nica şi G. Dim. Teodorescu.

ULTIME DEPESI

Berlin, 19 Octomvrie. — „Politische Nachrichten" publică o scrisoare a profesoruluĭ Tobeld care acuză pe Sir Morell Machenzie că a iuţit moartea Impĕratuluĭ Frederic printr'o explorare a laringeluĭ în timp de maĭ multe lunĭ.

Roma, 19 Octomvrie.—Impĕratul a părăsit Quirinalul cu aceiaşĭ pompă şi în mijlocul aclamaţiunilor mulţimeĭ. La gară Suveraniĭ se îmbrăţişară de patru orĭ, repetând cuvintele „la revedere." Trenul imperial porni la 9 ore şi 10 minute.

Roma, 19 Octomvrie.—După „Fanfulla" Impĕratul Wilhelm ar fi exprimat d-luĭ Crispi înalta sa satisfacţie, adăogând că speră că'l va revedea la Berlin, apoĭ încă la Roma, în această Romă într'adevĕr intangibilă.

Belgrad, 19 Octomvrie.—Regele a sosit. El a fost primit la gară de către miniştriĭ şi înalţiĭ demnitarĭ aĭ Statuluĭ. Mulţumi înainte de toate d-luĭ Cristicĭ asigurându-l de bună-voinţa sa. Mulţimea a aclamat pe Rege.

Berlin, 19 Octomvrie. — „Gazeta Germanieĭ de Nord" zice că depeşile din Zanzibar anunţă că desordine aŭ isbucnit şi la Mombassa, principalul port al companieĭ englezeştĭ.

Londra, 20 Octomvrie. — „Times" zice că Wilhelm II trebue să fie satisfăcut, căcĭ Austria şi Italia sunt legate într'un mod intim de politica germană, că Rusia este decisă să menţină neutralitatea sa, şi că Francia este isolată. Singura primejdie posibilă este din partea Bulgarieĭ, dar nu este probabil ca Bulgarii, cu toată dorinţa lor de a interveni în Macedonia, să îndrăznească a brava nemulţumirea Europeĭ.

„Times" conchide că nimic nu ameninţă pacea pentru moment.

ŞTIRI COMERCIALE

Recolta porumbuluĭ în Ungaria a fost până la 3/15 ale aceşteĭ lunĭ mulţumitoare, pe alocurea excelentă în calitate şi în cantitate. Recolta cartofilor e în general mulţumitoare, în calitate însă ea este foarte rea pe tot malul stâng al Dunăreĭ care trece prin Ungaria, căcĭ eĭ aŭ început a putrezi în pămênt. Aceasta s'a întâmplat şi în maĭ multe locurĭ de pe lângă Tisa şi în Transilvania.

Culesul viiler s'a sfârşit în toată Ungaria. Calitatea corespunde aşteptărilor, însă cantitatea e nemulţumitoare în toată ţara.

Timpul e priincios arăturilor semănăturile sunt pretutindenĭ frumoase afară de rapiţa care a pierit în mare parte.

Theatre — Concerte

Teatrul Orfeŭ. — Duminecă mare reprezentaţiune în beneficiul d-neĭ **Ana Kamakitch**, dată de trupa japoneză. — PROGRAMA. — Partea I. *Jocurĭ echilibristice pe toate figurile.* — Partea II. D-na Ana Kamakitch va juca pentru prima oară vĕzut în lume **Rolul Genoveveĭ**, melodramă în 6 acte, şi care va fi îmbrăcată într'un costum spaniol